

תת"ע 1481/11/13 - זאב לוי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1481-11-13 מדינת ישראל נ' זאב לוי
תיק חיצוני: 26110221418

מספר בקשה: 2

בפני	כב' השופטת דורית בונדה
המבקש	זאב לוי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשת לביטול פסק-דין אשר ניתן זו הפעם השנייה כנגד המבקש, לאחר שבחר גם הפעם שלא להתייצב לדיון ההקראה אשר נקבע בעניינו.
2. דיון הקראה ראשון בעניינו של המבקש נקבע ליום 9.12.13 ואולם המבקש (כעולה מאישור המסירה הקיים בתיק) לא דרש ההזמנה לדיון, לא התייצב לדיון, הורשע ונגזר דינו בהעדרו.
3. המבקש עתר לביטול פסק-הדין ובקשתו נדחתה בהחלטה מפורטת ומנומקת מיום 1.1.14.
4. לאחר שנדחתה בקשתו, הוגשה על ידו בקשה נוספת בה טען כי שינה כתובתו ולפיכך לא קיבל ההזמנה לדיון הראשון.
5. הבקשה הנוספת הועברה לתגובת המשיבה, אשר בנסיבותיה וחרף אי עדכון כתובתו העדכנית של המבקש במשרד הפנים, הסכימה לה.
6. נוכח הסכמת המשיבה, בוטל פסק-הדין הראשון אשר ניתן בהעדר המבקש, והתיק נקבע פעם נוספת להקראה ליום 2.3.14.
7. הזמנה לדיון ההקראה השני נמסרה לידי המבקש עצמו לכתובתו העדכנית (כעולה מאישור המסירה הקיים בתיק ממנו עולה כי המבקש עצמו קיבל ההזמנה לדיון), אלא שחרף זימונו כדן לדיון השני, לא טרח המבקש להתייצב לדיון והורשע בשנית בהעדרו.
8. עתה, עותר המבקש לבטל אף את פסק-הדין השני אשר ניתן בהעדרו, כשאת בקשתו השניה הכתיר כבקשה ל-"דחיית מועד" אולם עסקינן כאמור בבקשה שמהותה ביטול פסק-הדין.
9. המבקש אינו טוען כי לא זומן לדיון, אלא טוען כי התבלבל בתאריך הדיון. המבקש מוסיף כי לא עבר את העבירה ומבקש "לשקול פעם נוספת ואחרונה לזמנו לדיון" ואף שטעה סבור כי אין עליו "להיענש

על לא עוול בכפו".

10. גם הבקשה (השניה) הועברה לתגובת המשיבה, אשר התנגדה לבקשה נוכח זימונו כדין, זאת לאחר שכבר נשפט בהיעדר ופסק-הדין שניתן כנגדו בוטל. לטענתה המבקש ידע על מועד הדיון וטענתו כי התבלבל בתאריך אינה מצדיקה ביטול בשנית של פסק-הדין, כשאין למבקש אלא להליך על עצמו.
11. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים שניהם, סבורני כי דין הבקשה להידחות.
12. אין חולק כי המבקש זומן כדין לדיון השני וכי אי התייצבותו נבעה ממחדלו ברישום מועד הדיון הנכון.
13. טעם זה נעוץ במבקש עצמו, ובכל הכבוד אינו יכול להביא לפתיחת שערי בית המשפט בשנית.
14. למבקש ניתן יומו, אולם כאמור מטעמיו הוא בחר חרף זימונו כדין, שלא להתייצב לדיון.
15. בעפ (י-ם) 9407/05 **קינג אללה נ' מדינת ישראל** (מיום 9.8.05) נדרש בית המשפט למקרים הרבים בהם אין מתייצבים נאשמים לדיונים בתיקי תעבורה: **"בית המשפט העליון פסק לא אחת, כי לנוכח ריבויים של מקרי אי ההתייצבות, במיוחד בתיקי תעבורה, יש לקבוע כי ברגע שהנאשם הוזמן כדין, ניתנה לו האפשרות להיות נוכח במשפטו ולנסות להוכיח את חפותו. ומשלא התייצב, אין לו אלא להלין על עצמו, ודי בכך כדי שיהיה לו יומו בבית המשפט (ראה למשל: רע"פ 1773/04 אלעבורה נ' מדינת ישראל, תקדין (2004); רע"פ 5377/03 וג'די נ' מדינת ישראל, תקדין (2003); ר"ע 418/85 רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(3) 279 (1985)".**
16. אף אם אצא מנקודת הנחה כי ישנן בידי המבקש טענות הגנה טובות או ראיות טובות לכך כי לא עבר את העבירה המיוחסת לו, הרי שהלכה היא כי היה על המבקש להתייצב לדיון ולטעון טענותיו ומשלא עשה כן, ניתן היה לראותו כמי שהודה בעובדות ולקיים המשפט בהיעדרו, וראו בעניין זה דברי כב' השופט אדמונד לוי (בדימוס) ברע"פ 5569/07 **אברך בן טובים נ' מדינת ישראל** (9.7.07), שם: **"אם היו בידי המבקש ראיות לכך שלא חטא בחלק מהעבירות שיוחסו לו, היתה מוטלת עליו החובה להתייצב בבית המשפט ולטעון את טענותיו, ומטעמים השמורים עמו בחר שלא לעשות זאת. העולה מכך הוא כי מכוח הוראתו של סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מותר היה לראות בו כמי שהודה בעובדות, ועל כן לא נפל פגם כלשהו בהרשעתו..."**
17. גם בחינת העונש אשר הוטל על המבקש מלמדת כי מדובר בעונש כפי הברירה (לפי צו התעבורה (עבירות קנס), תשס"ב-2002) ולא מעבר לכך, זאת חרף אי התייצבותו בפעם השנייה לדיון בעניינו.
18. לפיכך ובמכלול הנסיבות, לא מצאתי כי במקרה שלפני התקיימו אילו משני התנאים הקבועים בסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], והמאפשרים ביטול פסק-הדין.
19. משכך, אני מורה על דחיית הבקשה.

20. כפועל יוצא מכך, פסק-הדין אשר ניתן בהעדר המבקש ביום 2.3.14 יוותר על כנו.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, ג' אדר ב תשע"ד, 05 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.